

Bydd y cyfiawn yn byw trwy ffydd

A yw'r cyfiawn yn 'byw ar ffydd' neu'n 'byw ar bob gair a ddaw allan o geg Duw'? Nawr, Crist yw'r ffydd a oedd i'w hamlygu (Gal 3:24), y ferf ymgnawdoledig, felly, bydd y cyfiawn yn byw gan Grist (Rhuf 10: 8). Mae pawb sydd wedi codi gyda Christ oherwydd eu bod yn byw ar ffydd, ac mae'r proffwyd Habacuc yn tystio bod y rhai sy'n byw trwy ffydd yn gyfiawn.

Bydd y cyfiawn yn byw trwy ffydd

“Ond i'r sawl nad yw'n ymarfer, ond sy'n credu ynddo ef sy'n cyfiawnhau'r drygionus, mae ei ffydd yn cael ei chyfrif fel cyfiawnder” (Rhuf. 4: 5)

Cyflwyniad

Mae esboniad yr apostol Paul yn drawiadol pan ddywed hynny “Mae Duw yn cyfiawnhau'r drygionus” (Rhuf. 4: 5). Yn seiliedig ar beth mae Duw yn cyfiawnhau'r drygionus? Sut gall Duw, gan fod yn gyfiawn, ddatgan anghyfiawn? Sut i wneud hynny heb gyfaddawdu ar eich cyfiawnder eich hun? Pe bai Duw yn dweud: “... Ni fyddaf yn cyfiawnhau'r drygionus” (Ex 23: 7), sut y gall yr apostol i'r Cenhedloedd honni bod Duw yn cyfiawnhau'r drygionus?

Gras a ffydd

Mae'r ateb yn syml: mae Duw yn cyfiawnhau pechaduriaid yn rhydd trwy ei ras rhyfeddol! Er bod yr ateb yn syml, erys y cwestiwn: sut mae Ef yn gwneud hyn? Mae'r ateb hefyd yn syml: trwy ffydd "... i'n harwain at Grist, er mwyn inni gael ein cyfiawnhau trwy ffydd" (Gal 3:24).

Yn ogystal â Duw yn cyfiawnhau'r drygionus, mae'n sicr bod ffydd yn cyfiawnhau dyn "Felly, trwy gael ein cyfiawnhau trwy ffydd, mae gennym heddwch â Duw trwy ein Harglwydd Iesu Grist; lle mae gennym hefyd fynediad trwy ffydd i'r gras hwn yr ydym yn sefyll ynddo; ac rydym yn ymffrostio yn y gobaith o ogoniant Duw "(Rhuf. 5: 1-2).

A yw Duw yn cyfiawnhau oherwydd yr ymddiriedaeth y mae dyn yn ei rhoi ynddo? Ai cred dyn oedd yr endid cyfiawn?

Mae'r ateb i'w gael yn Rhufeiniaid 1, adnodau 16 a 17:

"Oherwydd nad oes gen i gywilydd o efengyl Crist, oherwydd pŵer Duw yw iachawdwriaeth pawb sy'n credu; yn gyntaf gan yr Iddew, a hefyd o'r Groeg. Oherwydd bod cyfiawnder Duw o ffydd i ffydd yn cael ei ddarganfod ynddo, fel y mae wedi ei ysgrifennu: Ond bydd y cyfiawn yn byw trwy ffydd "(Rhuf. 1:16 -17).

Er yn yr Hen Destament, mae Duw yn dweud dro ar ôl tro wrth farnwyr Israel y dylent gyfiawnhau'r cyfiawn a chondemnio'r drygionus, a datgan amdano'i hun: "... ni fyddaf yn cyfiawnhau'r drygionus" (Ex 23: 7), mae'r apostol Paul yn defnyddio Habacuc sy'n dweud: 'Bydd y cyfiawn yn byw trwy ffydd', i ddangos bod Duw yn cyfiawnhau'r drygionus!

Mae Duw yn cyfiawnhau dyn trwy Grist

Trwy'r arsylwi y mae'r apostol Paul yn ei wneud o Habacuc, mae'n amlwg nad yw ffydd yn cyfeirio at ymddiriedaeth dyn, ond yn hytrach at Grist, y ffydd a oedd i'w hamlygu.

“Ond cyn i ffydd ddod, cawsom ein cadw dan y gyfraith, a chau i'r ffydd honno a oedd i'w hamlygu” (Gal 3:23).

Pa ffydd fyddai'n cael ei hamlygu? Efengyl Crist, sef pŵer Duw, yw ffydd a amlygir i ddynion. Yr efengyl yw'r ffydd y mae Cristnogion i ymdrechu amdani (Jd1: 3). Pregethu ffydd yw neges yr efengyl (Gal 3: 2, 5). Ffydd yw'r efengyl, y datgelwyd gras trwyddi “Canys trwy ras yr achubwyd chi, trwy ffydd; ac nid yw hyn yn dod oddi wrthy ch chi, rhodd Duw ydyw” (Eff. 2: 8). Ni ddaeth yr efengyl gan unrhyw ddyn, ond rhodd Duw ydyw “Pe byddech chi'n gwybod rhodd Duw a phwy bynnag sy'n gofyn i chi: rhowch ddiod i mi, byddech chi'n gofyn iddo, a byddai'n rhoi dŵr byw i chi” (Ioan 4:10).

Rhodd Duw yw Crist, thema pregethu ffydd, y mae gan ddyn fynediad i'r gras hwn drwyddo. Felly, pan fydd y Beibl yn dweud ei bod yn amhosibl plesio Duw heb ffydd, rhaid dweud mai'r ffydd sy'n plesio Duw yw Crist, dylid datgelu ffydd, ac nid, fel y mae llawer yn meddwl, mai ymddiriedaeth dyn yw hi (Heb 11: 6).

Mae'r ysgrifennwr i'r Hebraid, yn adnod 26 o bennod 10 yn dangos nad oes aberth ar ôl derbyn gwybodaeth y gwir (efengyl) ac, felly, na allai Cristnogion wrthod yr hyder oedd ganddyn nhw, sy'n gynnyrch ffydd (efengyl) (Heb 10:35), oherwydd, ar ôl gwneud ewyllys Duw (sef credu yng Nghrist), dylent fod ag amynedd i gyrraedd yr addewid (Heb 10:36; 1 Ioan 3:24).

Ar ôl dyfynnu Habacuc, mae'r ysgrifennwr i'r Hebraid yn mynd ymlaen i siarad am y rhai a oedd yn byw trwy ffydd (Heb 10:38), hynny yw, dynion fel Abraham a oedd wedi'u cyfiawnhau

gan y ffydd a oedd i'w hamlygu.

“Nawr, wrth i'r Ysgrythur ragweld y byddai Duw yn cyfiawnhau'r Cenhedloedd trwy ffydd, cyhoeddodd yr efengyl yn gyntaf i Abraham, gan ddweud,” Bydd yr holl genhedloedd yn cael eu bendithio ynoch chi “(Gal. 3: 8).

I Dduw mae popeth yn bosibl

Cyfiawnhawyd Abraham oherwydd ei fod yn credu y byddai Duw yn darparu'r Hadau, rhywbeth amhosibl yn ei lygaid, yn union fel y mae yng ngolwg dynion fod Duw yn cyfiawnhau'r drygionus “Nawr, gwnaed yr addewidion i Abraham a'i ddisgynyddion. Nid yw'n dweud: Ac wrth yr epil, fel siarad am lawer, ond fel un: Ac wrth eich epil, sef Crist ”(Gal 3:16).

Crist yw sylfaen gadarn y pethau sy'n ddisgwyliedig ac yn brawf o'r pethau na welir. “Nawr, ffydd yw sylfaen gadarn y pethau y gobeithir amdanynt, a phrawf o'r pethau na welir. Oherwydd trwyddo cafodd yr hynafiaid dystiolaeth ”(Heb 11: 1-2), oherwydd mae'r cyfiawn yn byw ac yn derbyn tystiolaeth ei fod wedi plesio Duw trwy Grist (Titus 3: 7).

Y gair a glywodd Abraham yw'r hyn a gynhyrchodd gred y patriarch, oherwydd “Ond beth mae'n ei ddweud? Mae'r gair gyda chi, yn eich ceg ac yn eich calon; dyma air y ffydd, yr ydym yn ei bregethu... ”(Rhuf 10: 8), ers hynny “Fel bod ffydd trwy glywed, a chlywed trwy air Duw” (Rhuf. 10:17). Heb glywed y gair a ddaw oddi wrth Dduw, ni fyddai hyder dyn yn Nuw byth.

Yr elfen sy'n cynhyrchu cyfiawnhad yw gair Crist, oherwydd mae'n cynnwys pŵer Duw sy'n ei gwneud hi'n bosibl cyfiawnhau'r drygionus “Gwybod: Os ydych yn cyfaddef â'ch ceg wrth yr Arglwydd Iesu, ac yn credu yn eich calon fod Duw wedi ei godi oddi wrth y meirw, fe'ch achubir. Ers gyda'r galon mae rhywun yn credu dros gyfiawnder, a gyda'r geg mae un yn gwneud

cyfaddefiad am iachawdwriaeth "(Rhuf 10: 9-10).

Pan mae dyn yn clywed yr efengyl ac yn credu, mae'n derbyn pŵer er iachawdwriaeth (Rhuf. 1:16; Ioan 1:12), ac yn darganfod cyfiawnhad, oherwydd mae'n pasio o farwolaeth i fywyd oherwydd ei fod yn credu mewn ffydd (Rhuf. 1:17). Trwy'r efengyl y daw dyn yn blentyn i Dduw "Oherwydd yr ydych i gyd yn blant i Dduw trwy ffydd yng Nghrist Iesu" (Gal 3:26; Ioan 1:12).

Grym duw

Pam roedd gan yr apostol Paul y dewrder i honni bod Duw yn gwneud yr hyn y mae Ef ei hun yn gwahardd barnwyr Israel i'w wneud? Oherwydd nad oedd ganddyn nhw'r pŵer angenrheidiol! Er mwyn gwneud peth cyfiawn, mae angen cael yr un pŵer ag a ddangosodd Iesu wrth iacháu paralytig ar ôl maddau ei bechodau.

"Nawr er mwyn i chi wybod bod gan Fab y Dyn bwer dros y ddaear i faddau pechodau (meddai wrth y paralytig), dw i'n dweud wrthyh chi, codwch, cymerwch eich gwely, a ewch i'ch cartref" (Lc 5 : 24).

Cyfiawnhau ffydd yw pŵer Duw "... er mwyn inni gael ein cyfiawnhau trwy ffydd" (Gal 3:24), oherwydd pan fydd dyn yn credu iddo gael ei fedyddio ym marwolaeth Crist (Gal 3:27), hynny yw, mae'n cymryd ei groes ei hun, yn marw ac yn cael ei gladdu "Neu oni wyddoch i bawb a fedyddiwyd yn Iesu Grist eu bedyddio yn ei farwolaeth?" (Rhuf. 6: 3). Nawr mae'r sawl sy'n farw ac wedi'i gyfiawnhau mewn pechod! (Rhuf. 6: 7)

Ond, mae pawb sy'n credu ac yn marw gyda Christ, hefyd yn cyfaddef Crist yn ôl yr hyn maen nhw wedi'i glywed a'i ddysgu "Ers gyda'r galon mae rhywun yn credu dros gyfiawnder, a gyda'r geg mae un yn gwneud cyfaddefiad am iachawdwriaeth"

(Rhuf 10: 9-10).

Nawr mae'r sawl sy'n cyfaddef Crist oherwydd, yn ogystal â chael ei fedyddio yng Nghrist, mae eisoes wedi gwisgo Crist. Ffrwyth y gwefusau yw cyffes sydd ond yn cynhyrchu'r rhai sy'n gysylltiedig ag Oliveira go iawn "Oherwydd i gynifer ag y cawsoch eich bedyddio yng Nghrist eu rhoi ar Grist" (Gal 3:27); "Felly, gadewch inni offrymu aberth mawl i Dduw bob amser, hynny yw, ffrwyth y gwefusau sy'n cyfaddef ei enw" (Heb 13:15); "Myfi yw'r winwydden, ti yw'r canghennau; pwy bynnag sydd ynof fi, a minnau ynddo ef, mae'n dwyn llawer o ffrwyth; oherwydd hebof fi ni allwch wneud dim (...) Mae fy Nhad yn cael ei ogoneddu yn hyn, eich bod yn dwyn llawer o ffrwyth; ac felly byddwch yn ddisgyblion imi "(Ioan 15: 6, 8).

Mae'r dystiolaeth y mae Duw yn ei rhoi i'r dyn hwnnw ddim ond yn disgyn ar y rhai sydd, ar ôl cael eu claddu, yn rhoi ar Grist, hynny yw, dim ond y rhai sydd eisoes wedi codi gyda Christ sy'n cael eu datgan yn gyfiawn gerbron Duw. Dim ond y rhai sy'n cael eu cynhyrchu o'r newydd, hynny yw, sy'n byw trwy ffydd (efengyl) sydd ychydig gerbron Duw "Bydd y cyfiawn yn byw trwy ffydd" (Hc 2: 4).

Bydd y cyfiawn yn byw ar ffydd, hynny yw, y ffydd a oedd i'w hamlygu ac yr ydym yn ei phregethu yn awr (Rhuf 10: 8). Mae pawb sydd wedi codi gyda Christ oherwydd eu bod yn byw ar ffydd, ac mae'r proffwyd Habacuc yn tystio bod y rhai sy'n byw trwy ffydd yn gyfiawn.

Felly, unrhyw un nad yw'n ymddiried yn ei weithredoedd ei hun, ond sy'n gorffwys yn Nuw sy'n cyfiawnhau, cyfrifir ei gred iddo fel cyfiawnder "Ond i'r sawl nad yw'n ymarfer, ond sy'n credu ynddo ef sy'n cyfiawnhau'r drygionus, cyfrifir ei ffydd iddo fel cyfiawnder" (Rhuf. 4: 5); "Ac roedd yn credu yn yr Arglwydd, ac fe'i cyhuddodd â chyfiawnder" (Gen. 15: 6), oherwydd trwy gredu bod dyn yn cydymffurfio â Christ yn ei farwolaeth ac yn codi trwy nerth Duw, y dyn newydd yn cael ei greu a'i ddatgan yn gyfiawn gan Dduw.

Gair yr Arglwydd yw ffydd a amlygwyd, ac ni fydd pawb sy'n credu ynddo yn cael eu drysu "Fel y mae wedi ei ysgrifennu: Wele, yr wyf yn gosod maen tramgwydd a chraig o sgandal yn Seion; Ac ni fydd pawb sy'n credu ynddo yn cael eu drysu "(Rhuf. 9:33), hynny yw, yn yr efengyl, sef pŵer Duw, darganfyddir cyfiawnder Duw, sydd o ffydd (efengyl) mewn ffydd (credu) (Rhuf. 1. : 16-17).

Bydd y cyfiawn yn byw ar Grist, oherwydd bydd pob gair a ddaw allan o geg Duw yn byw dyn, hynny yw, heb Grist, sef y bara byw a ddaeth i lawr o'r nefoedd, nid oes gan ddyn fywyd ynddo'i hun (Ioan 3:36; Ioan 5:24; Mt 4: 4; Heb 2: 4).